

167 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Kachelhout haole

't Is in dien aarge strenge winter van 1929 dat de revier hêemel dicht gevrore zit. We hebbe nog mit de prikslee de revier op gewist. Dat zelle d'r wel nie veul kanne naezegge. En hoewel de mense zeeje: "Strenge here regere nie lang", bleef 't mor deurvrieze. Zô 'n vijfentwintig graeje 's nas was gêen uitzondering. 'k Was toe 'n jongchie van ruim acht jaer, en we weunde op Baonhoek. Op 't beneeje-end, zà 'k mor zegge. 't Was in de buurt van de wurf van Nederlovve, waer-ie nou nog de wurf van Lanser hêt.

Vanwege de kou mosse de mense aarg hard stoke, de kole wazze vrêeselijk duur en 't was toch al aaremoej troef, omdat veul buitenafwaarkers bij d'n dijk liepe. Die wazze d'r uitgevrore, en hoe! Nou was t'r in die tijd, daer waer nou 't industrieterraain "Ôôstend" in Paopendrecht is, een grôte griend, die noemde ze "De Noord". Meschie noemde ze die wel zô omdat ie aan de noordkant van de revier lag. Een poldertie daer hiettende "De Plaet", zeker naer de grôte zandplaet die daer net achter lag. Langs d'n dijk op Paopendrecht liep 'n gantel, die ze de "De Ketel"noemde. Die begon in Paopendrecht bij de wurf van Velthujize en liep tot de wurf op Baonhoek. Net zôiets as 't Klaain Diepie op Slierefruit zôgezeed.

Nou lag t'r achter dat poldertie een hêel grôt houte zêeschip, wà ze mit 'n hôog tij op die zandplaet hadde gezet. Dat zêeschip was gekocht deur 'n handelaer in oud ijzer, want aal die dikke grene balleke zatte mit lange ijzere bouten aan mekaor vastgekonke. Die kèrel zat 'r denk 'k wel 'n bietjie mee, want dat slôope zou 'm netuurlijk hêel wat aarbaaidslôn gaon koste.

Brijhapper

Daerom was-tie op 't idee gekomme, om dat hout mor weg te geve voor de stook. Dan mosse de mense wel zelf komme slôope en 't ijzer mosse ze vantzelf achter laete. Nou 't schip rondom in 't ijs zat, kò-je d'r makkelijk van aale kante bij. 'k Had 'n paor omes op Baonhoek die wazze zô staark as 'n beer en die gonge ok op de slôop af. 'k Moch wel 's mit hullie mee. Zô gonge me dan mit 'n handkar de revier op en zô over 't ijs naer dat schip.

M'n omes hadde van aanderand gerêedschap meegenome, zôas 'n voorhaomer, ijzere kegge en 'n zaog. Ok nog touw om de boel aan mekaor te kanne binge. Tege d'n aevend gonge me mit 'n handkar vol grenehout weer op huis aan. Guns moch 'k, tijdes de heenraais, in de kar zitte, dik aangeklêed, mit wante en 'n bivakmuts en in m'n klompe zatte krante voor de kou. Trug kon 'k t'r niet inzitte, dan mos 'k helpe douwe. Zô hêt dien oudijzerboer z'n zêêbôt tò nog klaain gekrege. 'k Hè nooit gehoord of tie d'r nog veul aan verdiend hêt. 't End van 't verhaol? Ze zalle d'r bij opoe's wel lekker waarpies bij gezete hebbe in die kouwe winter en ze zalle werschijnlijk minder kou geleeje hebbe dan bij veul aandere mense.

Weet-jie wà wij nou zô leuk vinge? Dut stuksie is geschreve deur 'n Brijhapper (inweuner van Slierecht) die nou alweer hêel wat jaere in Braobant weunt, mor trouw onze stuksies leest deurdatt ze voor 'm uitgeknipt worde. Wij zijn aarg blij mit z'n bijdraoge en wie weet.....? Hij schijn aarg goed te kenne vertelle, dus meschie kan die ok nog wel meer schrijve! We zijn benieuwd!

